

Maade at lønne dens Medlemmer. For at forebygge, at Overretten skulde blive nedlagt, hvorom der ofte, paa Grund af den store Beskøftning, har været gjort Bevægelse, har man maattet beqvemme sig til at forene Overretsmedleberne med andre Embeder, af hvilken Combination dog kun een for Diebliffet finder Sted, idet der nemlig er een Assessor, som tillige er Skifteforvalter. Et Punkt, som vistnok ogsaa trænger til en Ordning ved Lov, er, hvorledes den kongl. Regjering skal være paa St. Thomas. Der staaer ikke Andet i det forelagte Udkast, end at der skal være een Gouverneur over alle Derne; men selv i dette Tilfælde maa der dog vel være en local Dyrighed paa St. Thomas, og den omfattende Myndighed, som hidtil har været tillagt Gouverneuren og det kongelige Raad paa St. Thomas, kan ikke godt gaae over til Byfogden der; men at den skulde udøves umiddelbart af Gouverneuren paa St. Croix, lader sig vist heller ikke gjøre. Der er heller ikke omtalt, hvorvidt det skulde være noget Raad ved Siden af Gouverneuren, som enten kunde have en raadgivende eller en besluttende Stemme. Jeg forudsætter vel, at den hidtilværende Regjering skal forblive ophævet; men jeg troer dog ikke, at det fra alle Synspunkter var aldeles ønskeligt, navnlig maa jeg gjøre opmærksom paa den vigtige Omstændighed, at der dog maatte være en Anden, som i Generalgouverneurens Forsald kunde overtage hans Forretninger; men dertil seer jeg aldeles ikke nogen Vej, naar der ikke træffes andre Foranstaltninger dertil, efterat Gouverneuren paa St. Thomas skal bortfalde, og at der heller ikke skal være noget Regjeringsraad, saa at man ikke veed, hvorledes man har at forholde sig i det vistnok ikke sjældne Tilfælde, at Gouverneuren er fraværende eller paa anden Maade forhindret. Jeg skal endnu nævne en Omstændighed, som er af særdeles Vigtighed, det er den særegne Lovgivning, som vil behøves for Negerclassen; forhen var denne aldeles undtagen fra de almindelige Love og blev i den ældre Tid saa at sige behandlet aldeles vilkaarligt, medens den i den nyere Tid er bleven behandlet efter Forrifter, som ere emanerede for Vestindien, men som storsteveels ikke have havt egentlig

Lovsform, og som for Fremtiden aldeles ikke kunne have nogen Gyldighed. Den Negerclassen, som blev tilbage, efterat Emancipationen foregik, er imidlertid ikke gaaet over til den almindelige Retstilstand, men er underkastet mange særegne Indskrænkninger, Noget, som jeg troer for Diebliffet, og maaskee for en længere Tid, vil være nødvendigt; men den fremtidige Ordning deraf troer jeg heller ikke kan henhøre under Rigsdagen, men maa, efterat Colonialraadene derovre ere hørte, saavel som de locale Autoriteter, afgjøres af Kongen og gjennem vedkommende Minister, uden at kunne blive forelagt Rigsdagen. Jeg troer altsaa, at Ordningen af mange Sager udenfor de i § 2 nævnte bør høre under Kongens Afgjørelse igjennem vedkommende Ministerium, uden at Rigsdagens Samtykke dertil behøves, og at saaledes §§ 2 og 3, som skulle vise, hvilke Love der skulle gaae igjennem Rigsdagen, og hvilke ikke, paa ingen Maade indeholder en tilstrækkelig Grændse.

Finansministeren: Jeg skal ikke yderligere vende tilbage til det af den sidste ærede Landsstingsmand reiste formelle Spørgsmaal; jeg troer, at den ærede Landsstingsmand, ved at gennemløse Kundgjørelsen og sammenholde den med de ældre, veels Lovbestemmelser, veels simple Regjeringsforanstaltninger angaaende Ordningen af Forretningerne under de forrige Collegier, vil finde, at jeg har Ret, naar jeg har sagt, at der i den Betegnelse, hvortil han sigtede, findes omtalt ikke blot Sager, som ere fælles for hele Monarchiet, men ogsaa Sager, som ligefrem ere specielle for Kongeriget, og jeg tillader mig navnlig atter at henvise den høitagtede Landsstingsmand til, hvad der er sagt om de under det forhenværende Rentekammers 1ste og 2den Section hørende Forretninger.

Haad Sagens Realitet angaaer, da har den høitærede Landsstingsmand fremsat to Classer af Grindringer. Den første Classe er den, at det forekommer det høitagtede Medlem ifølge Lovforslagets § 2, sammenholdt med dets § 3, ikke at være henlagt nok af Anordningsmyndighed til Kongen, men endnu for Meget forbeholdt Rigsdagen. Jeg turde maaskee i Almindelighed tillade mig den Bemærkning, at